

man vilde naa en Ting til. I min Virksomhed som Sogneraadsformand har jeg mangfoldige Gange beklaget som ikke blot pinefuldt, men som jeg havde nær sagt uanstændigt, at en privat Mand, Sogneraadsformanden, skal have alle disse Forhandlinger med disse Fruentimmer og undersøge Barnefaderens Forhold. Det er noget, der mange Gange har stødt mig, og mange Gange kommer man til at behandle alle disse Sager paa en rent forretningsmæssig Maade, hvad de i det hele ikke ere egnede til. Dette vil undgaa, naar hele Undersøgelsen og den dertil hørende Korrespondance fra første Færd blev lagt i Politiets Haand. Men dertil kommer saa yderligere Spørgsmaalet om Forskudsbetalingen. Jeg ser ikke, at der er noget til Hinder for, at ogsaa Forskuddet bliver foreløbig betalt af Politikassen, naar det hele bliver en Politisag. Derved vil man undgaa den største Del af Korrespondancen, og man vil naa en Ting til, nemlig at Politimesteren, som altid er interesseret i at holde sin Politikasses Indhold nogenlunde vedlige, vil have en Opfordring til snarest mulig at bringe Undersøgelsen til Ende for at faa afgjort, hvilken Kommune der endelig har at betale de ydede Forskud. Dette kan nu være halve, ja hele Aar — ja jeg har ogsaa haft Eksempler paa, at det har været endnu længere, inden man fik Ende derpaa, medens den ene Bestemmelse, at Understøttelse forskudsvis udredes af Politikassen, vilde være en ganske fortræffelig Løftestang til at faa Fart i Behandlingen af disse Sager. Uden at jeg paa dette Trin skal endog blot skitsere, hvorledes noget saadant skulde ordnes i Detaillen, tænker jeg mig fra første Færd, at det burde paalægges Præsterne ved enhver, jeg vil ikke sige uægte Barnefødsel, men ved enhver ulovlig Barnefødsel, at indberette den til Politimesteren, og at denne saa havde straks at tage Sagen i sin Haand og at optage Forhør. Jeg vilde for mit Vedkommende være tilbøjelig til endogsaa at gaa saa vidt, at alle Alimentationsbidragene derefter gik gennem Politimesterens Haand, saa at enhver, der udreder Alimentationsbidrag, havde helaarsvis eller halvaarsvis at møde paa Politikamret med Bidraget. Det er muligt, at man vil forfærdes over en saa vidtgaaende Bestemmelse, og det behøvede naturligvis heller ikke at være saaledes gennemført, men naar det var sket, vilde der altsaa ikke fra Kommunernes Side være andet at varetage end at modtage disse Opgørelser fra Politiets Side med

dertil hørende Forhør, Oplysninger etc. Var der saa en Afgørelse, som den paagældende Kommune mente at kunne kritisere eller kunde ønske nærmere oplyst, kunde den paa ny henvende sig derom, men saa blev Afgørelsen truffen af Politiet og i Henhold dertil udbetalte henholdsvis Opholdskommunen eller Forsørgelseskommunen, hvad der paahvilte den. Efter denne Sags hele Natur ser jeg ikke rettere, end at det er et Forhold, der netop, jeg gentager det, ved sin Ulovligheds Karakter er ret egnet til at komme direkte under Politiets umiddelbare Behandling og det straks. Jeg vilde altsaa henstille dette til Forslagsstillerne og til det kommende Udvalgs Overvejelse, om vi ikke nu gennem vor lange, sejge Erfaring om Ubehageligheden ved at behandle disse Sager nu maatte være naaede dertil, at vi resolut kunde tage det Skridt fuldt ud at lade det blive en Politisag, naturligvis med Regres til de paagældende Kommuner. Jeg kan ikke andet end gentage, at det var Tanken med Loven af 1892, at det faktisk skulde føre dertil, men i dens Udførelse har den som sagt ikke vist sig at svare til disse Forventninger. Det er altsaa denne Tanke, som jeg kunde ønske fremsat til velvillig Overvejelse, men da jeg har Ordet, vil jeg gøre den Bemærkning til de ærede Forslagsstillere med Hensyn til § 5, at de der vistnok ere komne til at sige en hel Del mere, end det egentlig har været deres Tanke, idet de nemlig der gøre hele Adgangen til at kunne inddrive Alimentationsbidrag hos Barnefaderen ved Hjælp af Politiet afhængig dels af Uformuenhedsattesten, dels af Forsørgelsesberettigelsen her i Landet. Begge disse to Betingelser kan det ikke gaa an at stille op, man kan ikke indskrænke Adgangen til at benytte Politiet til at inddrive disse Fordringer til disse Betingelser, men det har selvfølgelig heller ikke været Forslagsstillernes Mening, og jeg gør dem kun opmærksom paa, at dette maatte i ethvert Tilfælde forandres. Naar man mener, at man vil kunne faa opnaaet noget meget væsentligt ved Bestemmelsen i § 4 om, at der straks skal optages Forhør angaaende Barnefaderens og Barne moderens Forsørgelsessted, have Forslagsstillerne straks selv været klare over, at dette ikke vilde tilfredsstille, for saa vidt de paagældende siden skifter Forsørgelsessted, og det vil navnlig over for de Personer, som dette særlig rammer, der som oftest have en ret vagabonderende Karakter, være det hyppigste Tilfælde. Der kommer det samme op igen, og der vil